

193

DEKRET

z dnia 13 czerwca 1946 r.

o zmianie dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o postępowaniu doraźnym.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekrete z dnia 16 listopada 1945 r. o postępowaniu doraźnym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 301) wprowadza się zmiany następujące:

1) Art. 1 ust. (1) pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) przestępstwa urzędnicze z art. 286 §§ 1 i 2 oraz z art. 287”.

2) Art. 1 ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) Ponadto podlegają postępowaniu doraźnemu przestępstwa, przewidziane w art. 32 i 43-§ 1 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 192) oraz w art. 33 tego dekretu, o ile chodzi o udział w porozumieniu, mającym na celu popełnienie przestępstwa, określonego w art. 32, albo w zbiegowisku, publicznym, które wspólnymi siłami dopuszcza się takiego przestępstwa”.

3) Art. 2 ust. (1) pkt c) otrzymuje brzmienie: „c) karę więzienia na czas nie krótszy od lat 3 oraz”.

4) Art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. (1) W sprawach o przestępstwa, podlegające postępowaniu doraźnemu, zastosowanie aresztu tymczasowego jest obowiązkowe. Aresztowanie tymczasowe zarządza się, jeżeli zarzut co do popełnienia przez podejrzanego przestępstwa, podlegającego postępowaniu doraźnemu, uznano za wiarygodny.

(2) Aresztowanie tymczasowe zarządza prokurator. Jeżeli doprowadzenie zatrzymanego do prokuratora jest połączone z niewspółmiernymi trudnościami, aresztowanie tymczasowe zarządza sędzia grodzki lub sędzia śledczy.

(3) Na postanowienie w przedmiocie tymczasowego aresztowania służy zażalenie do sądu okręgowego (art. 3)”.

5) Dotychczasowa treść art. 13 staje się ustępem pierwszym, a jako ust. (2) wprowadza się przepis w brzmieniu:

„(2) Jeżeli szczególnie zawiłe okoliczności sprawy wyjdą na jaw w toku rozprawy głównej, sąd z własnej inicjatywy może przekazać sprawę na drogę postępowania zwyczajnego”.

6) Art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. (1) Po odbyciu narady sąd niezwłocznie wydaje wyrok; odroczenie ogłoszenia sentencji wyroku jest niedopuszczalne.

(2) Wyrok powinien być uzasadniony na piśmie w ciągu 24 godzin po jego ogłoszeniu.

(3) Wyrok z uzasadnieniem należy doręczyć niezwłocznie prokuratorowi i oskarżonemu”.

7) Po art. 17 wprowadza się nowy art. 17¹, 17², 17³, 17⁴ i 17⁵ w brzmieniu:

„Art. 17¹. W razie wyroku uniewinniającego wypuszczenie oskarżonego na wolność następuje po uprawomocnieniu się wyroku, chyba że prokurator wcześniej zgłosi wniosek o uchylenie środka zapobiegawczego.

Art. 17². (1) Apelację od wyroku sądu okręgowego może założyć zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego — tylko prokurator.

(2) Termin do wniesienia apelacji wynosi 3 dni, liczy się od daty doręczenia prokuratorowi odpisu wyroku z uzasadnieniem i jest zawity; przepisu o zapowiedzeniu apelacji nie stosuje się.

Art. 17³. Do postępowania w sądzie apelacyjnym stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu doraźnym w sądzie okręgowym oraz przepisy kodeksu postępowania karnego o postępowaniu odwoławczym z następującymi zmianami:

1) sąd apelacyjny orzeka w składzie 3 sędziów;

2) oskarżonego aresztowanego sprowadza się zawsze na rozprawę odwoławczą;

3) przepis art. 13 dekretu niniejszego nie ma zastosowania.

Art. 17⁴. Sądy: okręgowy i apelacyjny wymierzają karę śmierci tylko w przypadku jednomyślności zarówno co do winy, jak i co do zastosowania kary śmierci.

Art. 17⁵. Wyroki sądu apelacyjnego oraz postanowienia sądu okręgowego i apelacyjnego nie podlegają zaskarżeniu”.

Art. 2. Przepisy dekretu niniejszego stosuje się do przestępstw, popełnionych po jego wejściu w życie.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Sprawiedliwości i Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Sprawiedliwości:
Leon Chajm

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz